

[Jørn Pedersen]

og det vil sige, at der er kommunal valgfrihed til at lade være med at bruge disse penge, hvis det er det, vi taler om.

Men jeg har ikke indtryk af, at det er sådan, fru Eva Kjer Hansen mener at vi her fra Folketingets side skal hjælpe kommunerne, så dér må Venstre jo i trangen efter frihed gøre op med sig selv, hvad man mener om disse ting.

Det er også påfaldende, at vi gentagne gange, når vi har haft ældrepolitiske debatter her i Folketinget, har kunnet konstatere, at selv om vi er enige om, at der skal være et vist niveau, så har visse kommuner haft svært ved at leve op til niveauet, enten det så skyldes manglende økonomisk formåen, eller det skyldes manglende politisk vilje. Jeg erindrer, at vi har siddet samtlige partier og diskuteret, hvordan vi kunne få sikkerhed for, at de 250 mio. kr., som blev opfølgningen på vores sidste ældrepolitiske dagsorden her i Folketinget, blev brugt på den rigtige måde, og den debat var partiet Venstre med i.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Fru Eva Kjer Hansen efterlyste en status over de penge, vi har afsat til de senildemente, og jeg må sige, at nogle gange bliver jeg egentlig lidt deprimeret over den tone, politisk debat skal foregå i, denne særlige form, hvor man tillægger andre de mest negative motiver og en dårlig måde at arbejde på.

Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der ikke skulle være interesseret i, at den indsats, vi var enige om for de senildemente, kommer i gang så hurtigt som muligt. Men går det for hurtigt, får man jo at vide, at det er jask og forhastet sjusk. Men det er faktisk temmelig krævende at sætte de ting i værk. Det kræver blandt andet, at der bliver indhentet en række oplysninger fra kommuner, fra organisationer, og det er faktisk fuldstændig umuligt at komme videre, når vi ikke har de oplysninger. Der er ikke noget, jeg eller de ansatte i Socialministeriet hellere vil end at få disse ting for de senildemente sat i gang.

Så vidt jeg husker, har fru Eva Kjer Hansen på et tidspunkt fået nogle oplysninger om, hvor vi var i forløbet; jeg har her et nyere notat om, hvor vi nu er i forløbet omkring de senildemente, og jeg kan forsikre om, at der er ikke noget, jeg hellere vil, end sørge for, at de ting bliver sat i værk så hurtigt som muligt. Det er faktisk også det, vi arbejder på.

Min oplevelse er, at de ting, vi har været enige om i forbindelse med satspuljen, har været gode, og jeg synes, de bliver udmøntet på nogle måder, som kommer temmelig mange til gode.

Med hensyn til folkepensionen er det jo ikke rigtigt, at man bliver straffet for at spare op. Det er jo sådan, at den skattefordel, skattereformen giver på opsparing, er større end det, man mister på grundbeløbet, og der er jo den sammenhæng, at arbejdsmarkedsbidraget ikke bliver betalt af pensionister, der ikke har arbejdsindtægter, men kun har indtægter på andre indkomster. Derfor får de den fulde fordel af skattereformens lettelser, sådan at en af måderne, man kan sige man regulerer skattereformens virkninger for pensionister på, er reguleringen af grundbeløbet, hvor der er en form for modsvaring af den begrænsning i skattefordelen, som lønmodtagerne har i kraft af arbejdsmarkedsbidraget.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal allerførst sige til socialministeren, at jeg ikke efterlyste status over bevillingerne til de senildemente, jeg efterlyste en forklaring på, hvorfor de midler ikke allerede er kanaliseret ud til aktiviteter. De 5 mio. kr. stammer fra finansloven for i år, og de 10 mio. kr. kom så til i foråret.

Jeg synes, vi var meget velforberedte. Vi havde jo netop sørget for virkelig at indhente alle mulige forslag til, hvordan midlerne kunne bruges, og vi delte dem endda op i forskellige beløb. Så jeg synes absolut, vi har været meget velforberedte, og jeg forstår ikke, hvorfor de har siddet fast i Socialministeriet så længe.

Men ellers vil jeg gerne knytte et par kommentarer til hr. Jørn Pedersen, der klandrer mig for at genere regeringen lidt ved netop at understrege, at regeringen er i fuld færd med at tage indflydelse væk fra kommunerne. Jeg vil gerne spørge hr. Jørn Pedersen, om ikke vi kan blive enige om, at når man på den måde går ind og giver refusion af lønudgifter i forbindelse med ansættelse af personale, så er der tale om direkte styring. Man går ind og dirigerer pengene et bestemt sted hen og styrer dermed den udgift. Og kan vi ikke også blive enige om, at de midler, der nu bliver afsat til refusion i forbindelse med ansættelse af mere personale,